



Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 4ης Ιουνίου 2012*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις προμηθειών — Διαδικασία διαγωνισμού — Ψηφιοποίηση της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως του Μαυροβουνίου — Απόφαση της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο για την ανάθεση συμβάσεως — Έλλειψη της ιδιότητας του καθού — Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-395/11,

Elti d.o.o., με έδρα την Gornja Radgona (Σλοβενία), εκπροσωπούμενη από τον N. Zidar Klemenčič, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαυροβούνιο, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τον N. Bertolini, στη συνέχεια, από τους J. Stuyck και A.-M. Vandromme, δικηγόρους,

καθής,

με αντικείμενο, κυρίως, αίτημα για ακύρωση της αποφάσεως του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο της 21ης Μαρτίου 2011 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας για τη σύναψη συμβάσεως προμήθειας εξοπλισμού για την ψηφιοποίηση της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως του Μαυροβουνίου και, ταυτοχρόνως, ανατέθηκε το αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως σε άλλη εταιρία και, επικουρικώς, αίτημα αποζημιώσεως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot, πρόεδρο, M. E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια) και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 14 Σεπτεμβρίου 2010 δημοσιεύθηκε στο συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2010/S 178-270613) προκήρυξη για το έργο με τίτλο «Υποστήριξη της ψηφιοποίησης της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως του Μαυροβουνίου — Προμήθεια εξοπλισμού, Μαυροβούνιο», με αντικείμενο τη σύναψη συμβάσεως προμήθειας εξοπλισμού, με στοιχεία αναφοράς EuropeAid/129435/C/SUP/ME. Η προκήρυξη αυτή περιλάμβανε την ακόλουθη μνεία: «Αναθέτουσα Αρχή: η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαυροβούνιο, στο όνομα και για λογαριασμό της δικαιούχου χώρας, του Μαυροβουνίου».
- 2 Η χρηματοδότηση του επίμαχου έργου αποτελεί μέρος της αποφάσεως C(2009) 6420 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 20ής Αυγούστου 2009 για την έγκριση του εθνικού προγράμματος για το Μαυροβούνιο στο πλαίσιο του μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας (ΜΠΒ) όσον αφορά τη βοήθεια για τη μετάβαση και τη θεσμική ανάπτυξη για το έτος 2009, τα παραρτήματα της οποίας περιλαμβάνουν κατάλογο έργων μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας. Η απόφαση αυτή της Επιτροπής έχει ως νομική βάση τον κανονισμό (ΕΚ) 1085/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας (ΜΠΒ) (ΕΕ L 210, σ. 82).
- 3 Το εν λόγω πρόγραμμα εκτελείται με τη σύναψη συμβάσεως χρηματοδοτήσεως υπογραφείσας μεταξύ της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας, και της Κυβερνήσεως του Μαυροβουνίου, αντιστοίχως στις 18 Οκτωβρίου και στις 6 Νοεμβρίου 2009.
- 4 Στις 15 Νοεμβρίου 2010 η προσφεύγουσα, Elti d.o.o., εταιρία σλοβενικού δικαίου, υπέβαλε προσφορά στο πλαίσιο της προαναφερθείσας διαδικασίας.
- 5 Με έγγραφο της 13ης Δεκεμβρίου 2010, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα, αφενός, σχετικά με την απόρριψη της προσφοράς της για δύο λόγους αναφερόμενους στην τεχνική καταλληλότητα και, αφετέρου, σχετικά με το γεγονός ότι η διαδικασία του διαγωνισμού είχε ακυρωθεί διότι κανένας από τους υποψηφίους δεν πληρούσε τους όρους του διαγωνισμού στο σύνολό τους.
- 6 Με έγγραφο της 26ης Ιανουαρίου 2011, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο κάλεσε την προσφεύγουσα να συμμετάσχει σε διαδικασία με διαπραγμάτευση για το ίδιο έργο, με αριθμό αναφοράς EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP και διευκρίνισε ότι τα αρχικά τεύχη του διαγωνισμού παρέμεναν σε ισχύ στο σύνολό τους για τις ανάγκες αυτής της διαδικασίας με διαπραγμάτευση.
- 7 Με έγγραφο της 22ας Φεβρουαρίου 2011, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο ζήτησε από την προσφεύγουσα να διευκρινίσει εννέα σημεία του τεχνικού τμήματος της νέας της προσφοράς την οποία υπέβαλε στις 10 Φεβρουαρίου 2011, η δε προσφεύγουσα απάντησε στο αίτημα αυτό με έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 2011.
- 8 Με έγγραφο της 23ης Μαρτίου 2011, η προσφεύγουσα υπέβαλε ερώτημα στην αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο προκειμένου να ενημερωθεί σχετικά με τη ληφθείσα απόφαση όσον αφορά τη διαδικασία με διαπραγμάτευση.
- 9 Με έγγραφο της 11ης Μαΐου 2011, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο απάντησε στην προσφεύγουσα ως εξής:

«Προς ενημέρωσή σας, η διαδικασία βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη και προς το παρόν δεν είμαστε σε θέση να σας παράσχουμε περαιτέρω πληροφορίες. Σας διαβεβαιώνουμε ότι θα σας ενημερώσουμε όλως συντόμως σχετικά με την τελική απόφαση.»

- 10 Στις 27 Μαΐου 2011 η προσφεύγουσα έλαβε επιστολή της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, της 21ης Μαρτίου 2011, με την οποία ενημερώθηκε ότι η προσφορά της είχε απορριφθεί με το σκεπτικό ότι η «τεχνική ικανότητά της» δεν είχε κριθεί επαρκής ώστε να ικανοποιήσει αρκετά κριτήρια προβλεπόμενα από τα τεύχη του διαγωνισμού και ότι το αντικείμενο της συμβάσεως είχε ανατεθεί στην Eurotel SpA έναντι ποσού 1 420 046 ευρώ.
- 11 Με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2011, απευθυνόμενο στην αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, η προσφεύγουσα προσέβαλε την απόφαση της 21ης Μαρτίου 2011 και ζήτησε την ακύρωση της «εσφαλμένης» αποφάσεως της αντιπροσωπείας και την επιλογή της ίδιας ως αναδόχου της επίμαχης συμβάσεως.
- 12 Με έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2011, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο απάντησε στην προσφεύγουσα ως εξής:

«Ευχαριστούμε για το έγγραφό σας το οποίο λάβαμε στις 6 Ιουνίου 2011. Επισημαίνετε ορισμένα ζητήματα τα οποία χρήζουν εξετάσεως, η οποία τελεί προς το παρόν σε εξέλιξη. Κατ' εφαρμογή του τμήματος 2.4.15 του πρακτικού οδηγού διαδικασιών δημοσίων συμβάσεων για τις εξωτερικές δράσεις της [Ευρωπαϊκής Κοινότητας], θα λάβετε απάντηση μερίμνη μας εντός 45 ημερών από την ημερομηνία παραλαβής του εγγράφου σας.»

- 13 Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2011, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο γνώρισε, μεταξύ άλλων, στην προσφεύγουσα ότι δεν είχε λόγο να αναθεωρήσει ή να τροποποιήσει την απόφαση της επιτροπής η οποία είχε κρίνει την προσφορά ως τεχνικώς ακατάλληλη και την είχε απορρίψει για τον λόγο αυτό.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Ιουλίου 2011, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 15 Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημερομηνίας, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας, κατ' ουσία, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της και ανατέθηκε το αντικείμενο της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο, καθώς και της επίμαχης συμβάσεως προμηθειών σε περίπτωση που είχε ήδη συναφθεί η σύμβαση αυτή.
- 16 Με υπομνήματα της 22ας Αυγούστου 2011, η προσφεύγουσα και η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο απάντησαν σε ερώτημα τεθέν από το Γενικό Δικαστήριο σχετικά με το αν συντρέχει στο πρόσωπο της αντιπροσωπείας η ιδιότητα του καθού στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και της διαδικασίας της κύριας δίκης.
- 17 Με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ασηκθείσα από την προσφεύγουσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 18 Με χωριστό δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Οκτωβρίου 2011, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο προέβαλε, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ένσταση απαραδέκτου. Η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της εν λόγω ενστάσεως στις 15 Δεκεμβρίου 2011.
- 19 Η προσφεύγουσα ζητεί με την προσφυγή της από το Γενικό Δικαστήριο:
- να διαπιστώσει ότι η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο παρέβη την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114), και, ειδικότερα, το άρθρο 2 και το άρθρο 30, παράγραφος 3, αυτής·

- να ακυρώσει τη διαδικασία με διαπραγμάτευση καθόσον η εν λόγω αντιπροσωπεία δεν εφάρμοσε ως προς αυτήν την αρχή της ίσης μεταχείρισεως, στερώντας της τη δυνατότητα να διορθώσει ή να διευκρινίσει την προσφορά της·
- να ακυρώσει την κατόπιν της διαδικασίας με διαπραγμάτευση απόφαση περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως, με την οποία η ίδια αντιπροσωπεία απέρριψε την προσφορά της και ανακήρυξε ανάδοχο την Eurotel·
- για την περίπτωση κατά την οποία η σύμβαση προμηθειών είχε ήδη συναφθεί, να κηρύξει τη σύμβαση αυτή άκυρη και μηδέποτε γενόμενη·
- να υποχρεώσει την αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο να της καταβάλει το ποσό των 10 000 ευρώ για δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων σχετικά με όποιον ασκήσει παρέμβαση·

Επικουρικώς, για την περίπτωση κατά την οποία η σύμβαση έχει ήδη εκτελεσθεί ή για την περίπτωση κατά την οποία η απόφαση δεν μπορεί πλέον να ακυρωθεί:

- να διαπιστώσει ότι η εν λόγω αντιπροσωπεία παρέβη την οδηγία 2004/18 και, ειδικότερα, το άρθρο 2 και το άρθρο 30, παράγραφος 3, αυτής·
- να υποχρεώσει την εν λόγω αντιπροσωπεία να της καταβάλει αποζημίωση ύψους 172 541,56 ευρώ για την αποκατάσταση της ζημίας που η προσφεύγουσα υπέστη στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής·
- να καταδικάσει την ίδια αντιπροσωπεία στα δικαστικά έξοδα και να την υποχρεώσει να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 10 000 ευρώ για δικαστικά έξοδα, δυνάμει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων σχετικά με όποιον ασκήσει παρέμβαση.

20 Με την ένσταση απαραδέκτου, η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των διαδίκων.

21 Η προσφεύγουσα, με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμη την προβληθείσα ένσταση απαραδέκτου και να «αναγνωρίσει ότι, κατ' εφαρμογή της αποφάσεως του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 2010 για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, η καθής εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση στο Μαυροβούνιο όσον αφορά τη δημόσια σύμβαση με αριθμό αναφοράς EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP της 21ης Μαρτίου 2011 και ότι υπό την ιδιότητα αυτή νομίμως συμμετέχει ως διάδικος στην υπό κρίση υπόθεση».

Σκεπτικό

- 22 Κατά το άρθρο 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει επί ενστάσεως απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία, η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Γενικό Δικαστήριο αποφασίσει άλλως.
- 23 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα στοιχεία της δικογραφίας και αποφασίζει, ως εκ τούτου, ότι παρέλκει η διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας.
- 24 Η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατό να συντρέχει στο πρόσωπό της η ιδιότητα του καθού στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας διότι δεν έχει το καθεστώς του αυτόνομου οργάνου και δεν μπορεί να ενεργήσει ως τέτοιο εν προκειμένω.

25 Επιβάλλεται συναφώς να υπομνηστούν οι διατάξεις του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κατά τις οποίες:

«Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ελέγχει τη νομιμότητα των νομοθετικών πράξεων, των πράξεων του Συμβουλίου, της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εκτός των συστάσεων και γνωμών, και των πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που παράγουν νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων. Ελέγχει επίσης τη νομιμότητα των πράξεων των λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης που προορίζονται να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων.»

26 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το ένδικο μέσο της προσφυγής ακυρώσεως ασκείται κατά πράξεων τις οποίες εκδίδουν ορισμένα ονομαστικώς αναφερόμενα θεσμικά όργανα, αλλά και ευρύτερα, κατά πράξεων των «λοιπών οργάνων ή οργανισμών» στο μέτρο που πρόκειται για πράξεις οι οποίες προορίζονται να παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα.

27 Ως εκ τούτου, δεν συνάγεται ούτε από το γράμμα του άρθρου 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ούτε από τη νομολογία του δικαστή της Ένωσης, όπως απορρέει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, Les Verts κατά Κοινοβουλίου, επονομαζόμενη «Les Verts» (Συλλογή 1986, σ. 1339), όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι κάθε φορέας ή δομή που σχετίζεται με, και λειτουργεί εντός, του οργανωτικού σχήματος της Ένωσης μπορεί, εξ αυτού του γεγονότος και μόνο, να θεωρηθεί όργανο ή οργανισμός αυτής κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου.

28 Το γεγονός ότι η απόφαση περί μη αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως στην προσφεύγουσα μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη η οποία θίγει τα συμφέροντά της, καθώς μεταβάλλει ουσιωδώς τη νομική της κατάσταση, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι ο εκδότης της έχει την ικανότητα να υπερασπίζεται τη νομιμότητα της εν λόγω πράξεως ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.

29 Πράγματι, πρέπει να εξακριβωθεί αν, βάσει των διατάξεων που ρυθμίζουν το καθεστώς του οικείου φορέα, ο φορέας αυτός έχει την απαιτούμενη ικανότητα δικαίου ώστε να μπορέσει να θεωρηθεί αυτόνομο όργανο της Ένωσης και να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του καθού.

30 Όσον αφορά τις αντιπροσωπείες της Ένωσης, αυτές περιγράφονται στο άρθρο 221 ΣΛΕΕ ως ακολούθως:

«1. Οι αντιπροσωπείες της Ένωσης στις τρίτες χώρες και στους διεθνείς οργανισμούς εκπροσωπούν την Ένωση.

2. Οι αντιπροσωπείες της Ένωσης τίθενται υπό την εξουσία του ύπατου εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας [...]

31 Η απόφαση 2010/427/ΕΕ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΕ L 201, σ. 30, στο εξής: απόφαση της 26ης Ιουλίου 2010), η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 3, ΣΕΕ, ορίζει τα εξής στο άρθρο 1 αυτής:

«[...]

2. Η ΕΥΕΔ, η οποία έχει την έδρα της στις Βρυξέλλες, είναι λειτουργικά αυτόνομος φορέας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωριστός από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και από την Επιτροπή, και διαθέτει την ικανότητα δικαίου που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων της και την επίτευξη των στόχων της.

3. Η ΕΥΕΔ τίθεται υπό την εξουσία του ύπατου εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας [...]

4. Η ΕΥΕΔ αποτελείται από κεντρική διοίκηση και από τις αντιπροσωπείες της Ένωσης σε τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς.»

32 Το άρθρο 5 της απόφασης της 26ης Ιουλίου 2010, με τίτλο «Αντιπροσωπείες της Ένωσης», ορίζει τα εξής:

«1. Η απόφαση για το άνοιγμα ή το κλείσιμο αντιπροσωπείας εκδίδεται από τον ύπατο εκπρόσωπο, σε συμφωνία με το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

2. Κάθε αντιπροσωπεία της Ένωσης τίθεται υπό την εξουσία ενός επικεφαλής αντιπροσωπείας.

[...]

3. Ο επικεφαλής αντιπροσωπείας λαμβάνει οδηγίες από τον ύπατο εκπρόσωπο και την ΕΥΕΔ και είναι υπεύθυνος για την εκτέλεσή τους.

Στους τομείς όπου η Επιτροπή ασκεί τις εξουσίες που της έχουν δοθεί από τις Συνθήκες, η Επιτροπή δύναται, βάσει του άρθρου 221, παράγραφος 2, της ΣΛΕΕ, να εκδίδει επίσης οδηγίες προς τις αντιπροσωπείες, οι οποίες εκτελούνται υπό τη γενική ευθύνη του επικεφαλής της αντιπροσωπείας.

4. Ο επικεφαλής αντιπροσωπείας εκτελεί τις λειτουργικές δαπάνες σε σχέση με τα σχέδια της Ένωσης στην αντίστοιχη τρίτη χώρα, όπου έχουν μεταβιβασθεί δευτερευόντως από την Επιτροπή, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό.

[...]

8. Ο επικεφαλής αντιπροσωπείας έχει την εξουσία να εκπροσωπεί την Ένωση στη χώρα όπου είναι διαπιστευμένη η αντιπροσωπεία, ειδικότερα να συνάπτει συμβάσεις και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.

[...]»

33 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή η νέα νομική ρύθμιση, όπως διαμορφώθηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009, μετέτρεψε τις αντιπροσωπείες της Επιτροπής σε αντιπροσωπείες της Ένωσης, ανεξάρτητους φορείς με νομική προσωπικότητα.

34 Μόνο, όμως, το γεγονός ότι εφεξής οι αντιπροσωπείες δεν εκπροσωπούν αποκλειστικώς την Επιτροπή αλλά την Ένωση στο σύνολό της δεν αρκεί για να αναγνωριστεί ότι συντρέχει στο πρόσωπο της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο η ιδιότητα του καθού.

35 Πρώτον, επισημαίνεται ότι από το άρθρο 221 ΣΛΕΕ και την απόφαση της 26ης Ιουλίου 2010 προκύπτει ότι η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ιεραρχικής και λειτουργικής διαρθρώσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) και αποτελεί μία απλή μονάδα αυτής, ενώ η ως άνω υπηρεσία ορίζεται σαφώς ως αυτόνομο όργανο της Ένωσης το οποίο διαθέτει την απαραίτητη ικανότητα δικαίου για την εκτέλεση των καθηκόντων της. Εξάλλου, η ίδια η προσφεύγουσα προέβη στις διαπιστώσεις αυτές στα δικόγραφα της.

36 Με τη διάταξη της 30ής Ιουνίου 2011, T-264/09, Technoprocess κατά Επιτροπής και Αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαρόκο (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 70), το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε ακριβώς στο γεγονός ότι οι αντιπροσωπείες της Επιτροπής τελούσαν σε σχέση συνδέσεως και εξαρτήσεως από αυτήν προκειμένου να καταλήξει στη διαπίστωση ότι δεν είχαν νομική προσωπικότητα και ότι είναι απαράδεκτη προσφυγή η οποία ασκείται κατά αντιπροσωπείας της Επιτροπής σε τρίτη χώρα.

37 Δεύτερον, πέραν αυτού του οργανικού δεσμού με την ΕΥΕΔ, από την απόφαση της 26ης Ιουλίου 2010 προκύπτει μια λειτουργική εξάρτηση των αντιπροσωπειών της Ένωσης και, ειδικότερα, των επικεφαλής των αντιπροσωπειών από την Επιτροπή και τούτο κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης.

- 38 Η ειδική σχέση μεταξύ των επικεφαλής αντιπροσωπειών της Ένωσης και της Επιτροπής περιγράφεται με ακρίβεια στον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), του οποίου η τροποποίηση ήταν επιβεβλημένη κατόπιν της συστάσεως της ΕΥΕΔ προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εξασφαλιστεί «η συνέχεια της λειτουργίας των αντιπροσωπειών της Ένωσης, και ιδιαίτερα η συνέχεια και η αποτελεσματικότητα της διαχείρισης της εξωτερικής βοήθειας που παρέχεται από τις αντιπροσωπείες», κατά την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1081/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΕ L 311, σ. 9).
- 39 Έτσι, το άρθρο 51, δεύτερο εδάφιο, του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι «[...] η Επιτροπή μπορεί να αναθέσει στους επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ένωσης τις εξουσίες της για την εκτέλεση του προϋπολογισμού όσον αφορά τις επιχειρησιακές πιστώσεις του δικού της τμήματος» και ότι «[ό]ταν οι επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ένωσης ενεργούν ως δευτερεύοντες διατάκτες της Επιτροπής, εφαρμόζουν τους κανόνες της Επιτροπής για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και υπόκεινται στα ίδια καθήκοντα, στις ίδιες υποχρεώσεις και στις ίδιες ευθύνες όπως κάθε άλλος δευτερεύων διατάκτης της Επιτροπής».
- 40 Το άρθρο 59 του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι «[ο]ι κύριοι ή δευτερεύοντες διατάκτες μπορούν να ενεργούν μόνο εντός των ορίων που καθορίζονται από την πράξη μεταβίβασης ή δευτερεύουσας μεταβίβασης αρμοδιοτήτων» και ότι «[ό]ταν οι επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ένωσης ενεργούν ως δευτερεύοντες διατάκτες σύμφωνα με το άρθρο 51, δεύτερο εδάφιο, εξαρτώνται από την Επιτροπή ως αρμόδιο θεσμικό όργανο για τον καθορισμό, την άσκηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση των καθηκόντων τους και των ευθυνών τους ως δευτερευόντων διατακτών», ενώ παράλληλα η Επιτροπή πληροφορεί σχετικά τον Ύπατο Εκπρόσωπο.
- 41 Από το άρθρο 60α του δημοσιονομικού κανονισμού προκύπτει ότι οι επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ένωσης που ενεργούν ως δευτερεύοντες διατάκτες οφείλουν, αφενός, να προβαίνουν σε αναφορά στον κύριο διατάκτη τους, μεταξύ άλλων, για τη διαχείριση των πράξεων που τους έχουν ανατεθεί και, αφετέρου, να ανταποκρίνονται σε κάθε αίτημα του κύριου διατάκτη της Επιτροπής.
- 42 Κατά το άρθρο 85 του δημοσιονομικού κανονισμού, οι επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ένωσης που ενεργούν ως δευτερεύοντες διατάκτες «υπόκεινται στις ελεγκτικές εξουσίες του εσωτερικού ελεγκτή της Επιτροπής όσον αφορά τα καθήκοντα δημοσιονομικής διαχείρισης που τους έχουν ανατεθεί».
- 43 Επιβάλλεται περαιτέρω η επισήμανση ότι με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1080/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης [ΚΥΚ] των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ L 311, σ. 1), προστέθηκε στον εν λόγω ΚΥΚ το νέο άρθρο 96, στο δεύτερο εδάφιο του οποίου ορίζεται ότι «υπάλληλος της ΕΥΕΔ ο οποίος πρέπει, στο πλαίσιο των καθηκόντων του, να εκτελεί καθήκοντα για την Επιτροπή λαμβάνει για την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων οδηγίες από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 221, παράγραφος 2, [ΣΛΕΕ]».
- 44 Βάσει των ανωτέρω διατάξεων, διαπιστώνεται ότι οι αντιπροσωπείες της Ένωσης είναι δυνατό να επικουρούν την Επιτροπή κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης σε τοπικό επίπεδο, και ειδικότερα σε περίπτωση εκτελέσεως έργων χρηματοδοτούμενων στο πλαίσιο προγραμμάτων της Ένωσης για την εξωτερική βοήθεια.
- 45 Η βοήθεια αυτή, η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο της δευτερεύουσας μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων σε επικεφαλής της αντιπροσωπείας, παρέχεται υπό τον στενό έλεγχο της Επιτροπής, αρμόδιας, σύμφωνα με τα άρθρα 317 ΣΛΕΕ και 319 ΣΛΕΕ, για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και έχει, δυνάμει του άρθρου 51 του δημοσιονομικού κανονισμού, εξουσία ανακλήσεως της μεταβιβασθείσας αρμοδιότητας.

- 46 Συνεπώς, από το άρθρο 221 ΣΛΕΕ, την απόφαση της 26ης Ιουλίου 2010 και τις σχετικές προαναφερθείσες διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού προκύπτει ότι το νομικό καθεστώς των αντιπροσωπειών της Ένωσης χαρακτηρίζεται από διπλή εξάρτηση, οργανική και λειτουργική, από την ΕΥΕΔ και από την Επιτροπή, οπότε δεν μπορούν να θεωρηθούν ως όργανα κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 47 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται, όπως επισήμανε η προσφεύγουσα, από το άρθρο 5, παράγραφος 8, της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2010, το οποίο ορίζει ότι ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας έχει την εξουσία να εκπροσωπεί την Ένωση στη χώρα όπου είναι διαπιστευμένη η αντιπροσωπεία και ειδικότερα να συνάπτει συμβάσεις και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.
- 48 Η διάταξη αυτή απλώς υπενθυμίζει ότι οι αντιπροσωπείες δεν ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό τους και απονέμει στον υπεύθυνο αυτής ικανότητα δικαίου αυστηρώς περιορισμένη κατά τόπον, η οποία πάντως είναι απαραίτητη για αυτές καθαυτές τις λειτουργικές ανάγκες της αντιπροσωπείας.
- 49 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το άρθρο 274 ΣΛΕΕ ορίζει ότι «[ε]φόσον οι Συνθήκες δεν προβλέπουν αρμοδιότητα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διαφορές στις οποίες η Ένωση είναι διάδικος δεν εξαιρούνται εκ του λόγου αυτού από την αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων» και το άρθρο 335 ΣΛΕΕ ορίζει ότι:
- «Η Ένωση έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη δυνατή νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται από τις εθνικές νομοθεσίες στα νομικά πρόσωπα· δύναται ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου. Προς τον σκοπό αυτόν, η Ένωση αντιπροσωπεύεται από την Επιτροπή. Ωστόσο, η Ένωση αντιπροσωπεύεται από το κάθε θεσμικό όργανο, δυνάμει της διοικητικής αυτονομίας του, για τα θέματα που αφορούν την αντίστοιχη λειτουργία του.»
- 50 Εξάλλου, το άρθρο 5, παράγραφος 8, της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2010 δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη μεμονωμένα. Συνδέεται άρρηκτα και πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 221 ΣΛΕΕ στο σύνολό του, της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2010 στο σύνολό της και των συναφών διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 51 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο εμφανιζόταν πάντοτε ως εκπρόσωπος της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, διαθέτοντας πλήρη εξουσία να ενεργεί στο όνομά της. Υπογραμμίζει ότι ο επίμαχος διαγωνισμός δημοσιεύθηκε στο όνομα αναθέτουσας αρχής η οποία ήταν η Ένωση, εκπροσωπούμενη από την αντιπροσωπεία της στο Μαυροβούνιο, ότι όλες οι ανακοινώσεις ή αποφάσεις σχετικά με τον επίμαχο διαγωνισμό εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, ήτοι από την αντιπροσωπεία εκπροσωπούμενη από τον επικεφαλής της, δεδομένου ότι η Επιτροπή και η ΕΥΕΔ δεν αναφέρονταν σε κανένα από τα έγγραφα αυτά.
- 52 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η προσφεύγουσα ζητεί, κυρίως, να ακυρωθεί η απόφαση του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο της 21ης Μαρτίου 2011 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της για τη σύμβαση προμήθειας εξοπλισμού για την ψηφιοποίηση της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης του Μαυροβουνίου και με την οποία, παραλλήλως, ανατέθηκε το αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως σε άλλη εταιρία ιταλικού δικαίου.
- 53 Όπως προαναφέρθηκε, η χρηματοδότηση του επίμαχου έργου αποτελεί τμήμα της αποφάσεως C(2009) 6420.
- 54 Η εκτέλεση του εθνικού προγράμματος για το Μαυροβούνιο που εγκρίθηκε με την απόφαση αυτή επιτυγχάνεται με τη σύναψη συμβάσεως χρηματοδότησεως υπογραφείσας μεταξύ της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας, και της Κυβερνήσεως του Μαυροβουνίου, αντιστοίχως στις 18 Οκτωβρίου και 6 Νοεμβρίου 2009.

- 55 Το άρθρο 2 της εν λόγω συμβάσεως προβλέπει την εφαρμογή από την Επιτροπή του εθνικού προγράμματος για το Μαυροβούνιο, στο πλαίσιο του μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας, όσον αφορά τη βοήθεια για τη μετάβαση και τη θεσμική ανάπτυξη για το έτος 2009, με κεντρική διαχείριση, βάσει του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 56 Από της ενάρξεως ισχύος, στις 29 Νοεμβρίου 2010, του κανονισμού 1081/2010, το άρθρο 53α του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι: «[ό]ταν η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με κεντρική διαχείριση, τα καθήκοντα εκτέλεσης ασκούνται είτε άμεσα από τις υπηρεσίες της ή από τις αντιπροσωπείες της Ένωσης, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 51, είτε έμμεσα, σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 57».
- 57 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 51, δεύτερο εδάφιο, του δημοσιονομικού κανονισμού, η Επιτροπή μπορεί να αναθέτει στους επικεφαλής των αντιπροσωπειών της Ένωσης τις εξουσίες της για την εκτέλεση του προϋπολογισμού όσον αφορά τις επιχειρησιακές πιστώσεις του δικού της τμήματος και ότι, στην περίπτωση αυτή, οι επικεφαλής των αντιπροσωπειών εφαρμόζουν τους κανόνες της Επιτροπής για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και υπόκεινται στα ίδια καθήκοντα, στις ίδιες υποχρεώσεις και στις ίδιες ευθύνες όπως κάθε άλλος δευτερεύων διατάκτης της Επιτροπής.
- 58 Όσον αφορά, όμως, τα μέσα του μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας, η Επιτροπή μεταβίβασε δευτερευόντως αρμοδιότητες, όπως προκύπτει από την πράξη δευτερεύουσας μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων προς τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, της 18ης Απριλίου 2011, με την οποία αντικαταστάθηκε η πράξη της 7ης Ιουλίου 2010, εκδοθείσα προ της αποφάσεως της 26ης Ιουλίου 2010.
- 59 Η κατάσταση αυτή απηχεί συγκεκριμένα την αναγκαιότητα να διασφαλιστεί η συνέχεια της λειτουργίας των αντιπροσωπειών της Ένωσης και ιδιαίτερα η συνέχεια και η αποτελεσματικότητα της διαχείρισεως της εξωτερικής βοήθειας που παρέχεται από τις αντιπροσωπείες, όπως αναφέρει η έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1081/2010.
- 60 Περαιτέρω, το έγγραφο με το οποίο η Γενική Διεύθυνση Διεύρυνσης της Επιτροπής ενέκρινε το αίτημα του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο για κίνηση της διαδικασίας με διαπραγμάτευση στο πλαίσιο του επίμαχου διαγωνισμού περιλαμβάνει τις οδηγίες που ενδέχεται να δίδονται σε επικεφαλής αντιπροσωπείας.
- 61 Καίτοι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η απορριπτική της προσφοράς της απόφαση εκδόθηκε από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο ο οποίος ενεργεί ως δευτερεύων διατάκτης, υποστηρίζει εντούτοις ότι δεν πρόκειται για πράξη προερχόμενη από την Επιτροπή ή τον Ύπατο Εκπρόσωπο.
- 62 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι οι δυνάμει ανατεθεισών εξουσιών εκδιδόμενες πράξεις είναι κατ' αρχήν καταλογιστές στο εκχωρούν θεσμικό όργανο στο οποίο και εναπόκειται να αμυνθεί ενώπιον της δικαιοσύνης όσον αφορά την επίμαχη πράξη (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1957, 7/56 και 3/57 έως 7/57, *Algera* κ.λπ. κατά Κοινής Συνελεύσεως της ΕΚΑΧ, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 157, σκέψη 113 της 17ης Ιουλίου 1959, 32/58 και 33/58, *Snupat* κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 335, σκέψη 298, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 1998, T-369/94 και T-85/95, *DIR International Film* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-357, σκέψεις 52 και 53). Έτσι, οι πράξεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), αν υποθεθεί ότι μπορούν να προσβληθούν, καταλογίζονται στην Επιτροπή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2006, T-309/03, *Camós Grau* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1173, σκέψη 66, και διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2010, T-435/09 R, *GL2006 Europe* κατά Επιτροπής και OLAF, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 14 έως 16).
- 63 Η λύση αυτή ισχύει *a fortiori* για τις μεταβιβάσεις δικαιώματος υπογραφής (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, *Imperial Chemical Industries* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99, σκέψεις 11 έως 14) και, όπως εν προκειμένω, για την περίπτωση της δευτερεύουσας μεταβιβάσεως.

- 64 Υπό τις περιστάσεις αυτές, κρίνεται ότι με τις πράξεις που εξέδωσε ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, ενεργώντας ως δευτερεύων διατάκτης της Επιτροπής, στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με τη σύμβαση προμηθειών με αριθμό αναφοράς EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP, δεν καθίσταται δυνατό να αναγνωρισθεί στο πρόσωπο της εν λόγω αντιπροσωπείας η ιδιότητα του καθού και ότι εν προκειμένω οι πράξεις αυτές είναι καταλογιστέες στην Επιτροπή.
- 65 Οι απόψεις της προσφεύγουσας σχετικά με τη σημασία του προσωπικού της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, η διατύπωση της προκηρύξεως του διαγωνισμού ή η μη αποδοχή από την Επιτροπή ή την ΕΥΕΔ της ιδιότητας του καθού κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων δεν αναιρούν την προαναφερθείσα διαπίστωση.
- 66 Τρίτον, η προσφεύγουσα παραπέμπει στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 2008, T-411/06, Sogelma κατά AER (Συλλογή 2008, σ. II-2771), προκειμένου να ζητήσει την απόρριψη της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο.
- 67 Με την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ήταν αρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής-αγωγής κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (EAR) για την ακύρωση αποφάσεων με τις οποίες ακυρώθηκε πρόσκληση υποβολής προσφορών για την ανάθεση συμβάσεως έργων και τη διοργάνωση νέας προσκλήσεως υποβολής προσφορών.
- 68 Πρέπει, πάντως, να επισημανθεί ότι η κατάσταση των αντιπροσωπειών της Ένωσης ουδόλως μπορεί να συγκριθεί με την κατάσταση της EAR στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα στη σκέψη 66 απόφαση Sogelma κατά AER.
- 69 Προς στήριξη της αποφάσεώς του, το Πρωτοδικείο επισήμανε, ειδικότερα, στις σκέψεις 3 και 50, ότι η EAR ήταν κοινοτικός οργανισμός, ο οποίος ρητώς, κατά τον κανονισμό (ΕΚ) 2667/2000 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση (ΕΕ L 306, σ. 7), διέθετε νομική προσωπικότητα και ήταν αρμόδιος, αφού προηγουμένως επιφορτίστηκε προς τούτο από την Επιτροπή, να υλοποιήσει η ίδια τα προγράμματα κοινοτικής αρωγής υπέρ, μεταξύ άλλων, της Σερβίας και του Μαυροβουνίου.
- 70 Η κατάσταση αυτή δεν είναι αντίστοιχη με την κατάσταση της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, η οποία ενεργεί στο πλαίσιο της άμεσης κεντρικής διαχειρίσεως κατά το άρθρο 53α του δημοσιονομικού κανονισμού και όχι έμμεσης διαχειρίσεως όπως στην περίπτωση της EAR.
- 71 Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, και το άρθρο 13α, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2667/2000, η EAR μπορεί να εναχθεί ενώπιον του δικαστή της Ένωσης σε διαφορές σχετικές με τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της και σχετικά με αποφάσεις εκδοθείσες κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).
- 72 Αυτή η ικανότητα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου ουδόλως συντρέχει όσον αφορά τις αντιπροσωπείες της Ένωσης.
- 73 Εκ των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η αντιπροσωπεία της Ένωσης στο Μαυροβούνιο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως θεσμικό όργανο ή οργανισμός της Ένωσης και να αναγνωρισθεί στο πρόσωπό της η ιδιότητα του καθού.
- 74 Συνεπώς, η προσφυγή την οποία άσκησε η προσφεύγουσα κατ' αυτής είναι απαράδεκτη, είτε πρόκειται για το κυρίως υποβληθέν αίτημα ακυρώσεως είτε για το επικουρικό υποβληθέν αίτημα αποζημιώσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 1992, C-370/89, SGEEM και Etroy κατά ΕΤΕπ, Συλλογή 1992, σ. I-6211, σκέψη 16).
- 75 Κατά συνέπεια, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁷⁶ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εξόδων, σύμφωνα με τα αιτήματα της αντιπροσωπείας της Ένωσης στο Μαυροβούνιο, τόσο στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων όσο και της υποθέσεως της κύριας δίκης.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Elti d.o.o στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 2012.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
L. Truchot